

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia)
w dniu 5 lipca 2021 r. – FU, DRV Intertrans BV**

(Sprawa C-410/21)

(2021/C 391/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: FU, DRV Intertrans BV

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾ z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że:

- jeżeli na skutek złożenia przez władze państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia wniosku o wycofanie z mocą wsteczną zaświadczeń A1 władze państwa członkowskiego, które wydały te zaświadczenia A1, ograniczają się jedynie do tymczasowego wycofania tych zaświadczeń ze wskazaniem, że nie mają już one mocy wiążącej, tak aby możliwe było kontynuowanie postępowania karnego w państwie członkowskim miejsca zatrudnienia, a ostateczna decyzja w przedmiocie zaświadczeń A1 zostanie podjęta przez państwo członkowskie, które je wydało, dopiero po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego w państwie członkowskim miejsca zatrudnienia, to przestaje obowiązywać wynikające z zaświadczeń A1 domniemanie prawidłowości przynależności danych pracowników do systemu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, które je wydało, i zaświadczenia A1 nie mają już mocy wiążącej dla władz państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia
- w przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej: czy władze państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia mogą w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie uwzględniać wspomnianych zaświadczeń A1 ze względu na oszustwo?

2) Czy art. 13 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, art. 3 ust. 1 lit. a) oraz art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 ⁽³⁾ z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE oraz art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 ⁽⁴⁾ z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych należy interpretować w ten sposób, że z okoliczności, iż przedsiębiorstwo uzyskało na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 i rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 zezwolenie na przewóz drogowy, a zatem musi posiadać rzeczywistą i stałą siedzibę w tym państwie członkowskim, wynika siłą rzeczy, iż na potrzeby ustalenia mającego zastosowanie systemu zabezpieczenia społecznego wykazane zostało w sposób niewzruszalny, że jego siedziba znajduje się w tym państwie członkowskim w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004/WE, oraz że władze państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia są związane tym ustaleniem?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 284, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2009, L 300, s. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2009, L 300, s. 72.

**Wniosek w wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova
(Rumunia) w dniu 14 lipca 2021 r. – RS**

(Sprawa C-430/21)

(2021/C 391/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Craiova

Strony

Strona skarżąca: RS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 148 ust. 2 konstytucji Rumunii w wykładni dokonanej przez Curtea Constituțională (trybunał konstytucyjny) w orzeczeniu nr 390/2021, zgodnie z którym sądy krajowe nie są uprawnione do badania zgodności przepisu krajowego, uznanego za zgodny z konstytucją na mocy orzeczenia Curtea Constituțională, z przepisami prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 99 lit. §) rumuńskiej ustawy nr 303/2004 o statusie sędziów i prokuratorów, który umożliwia wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i nałożenie kary dyscyplinarnej na sędziego za niewykonanie orzeczenia Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego), w przypadku gdy sędzia ten ma uznać pierwszeństwo stosowania prawa Unii Europejskiej względem uzasadnienia orzeczenia Curtea Constituțională, a zatem przepisu krajowego, który pozbawia tego sędziego uprawnienia do zastosowania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), któremu przyznaje pierwszeństwo?
- 3) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie krajowym praktykom sądowym zabraniającym sędziemu, pod groźbą konsekwencji dyscyplinarnych, stosowania orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w postępowaniu karnym, obejmującym spór dotyczący rozsądnego czasu trwania postępowania karnego, który został uregulowany w art. 488¹ rumuńskiego kodeksu postępowania karnego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 16 lipca 2021 r. – Liberty Lines SpA / Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sprawa C-437/21)

(2021/C 391/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Liberty Lines SpA

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis taki jak art. 47 ust. 11a decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., przekształconego w ustawę nr 96 z dnia 21 czerwca 2017 r., który:

- zrównuje lub co najmniej zezwala na zrównanie w drodze ustawy szybkiego pasażerskiego transportu morskiego między portem w Mesynie a portem w Reggio Calabria z transportem kolejowym drogą morską między półwyspem a Sycylią, o którym mowa w art. 2 lit. e) decreto del Ministero dei trasporti e della navigazione (dekretu ministra transportu i żeglugi) nr 138 T z dnia 31 października 2000 r.;
- wprowadza lub wydaje się, że może wprowadzać zastrzeżenie na rzecz Rete ferroviaria italiana S.p.a. usługi połączenia kolejowego drogą morską, również przy użyciu szybkich statków, między Sycylią a półwyspem,

jest sprzeczny z prawem [Unii], a w szczególności z zasadami swobody przepływu usług i maksymalnego otwarcia na konkurencję w zakresie zamówień publicznych na usługi?
